

De Tao van Luisteren

In de oude wereld geloofden mensen
dat communiceren betekende
dat men vooral moest spreken.

Dus wachtten zij tijdens gesprekken:
om te reageren,
om gelijk te krijgen,
of om hun eigen verhaal te vertellen.

Maar hoe meer zij spraken,
hoe minder zij elkaar werkelijk begrepen.

Toen vroeg een leerling aan de meester:
"Wat betekent het om echt te luisteren?"

De meester nam hem mee
naar een bos in de vroege ochtend.
Samen zaten zij lange tijd stil.
De leerling hoorde:
de wind door de bladeren,
vogels in de verte,
stromend water
en het kraken van takken onder hun voeten.

"Wat hoor je?" vroeg de meester.

"Van alles," antwoordde de leerling.

De meester glimlachte zacht.

"Omdat je eindelijk stil genoeg bent."

De leerling werd stil.

Daarna liepen zij door een grote stad.

De leerling zag mensen:
door elkaar praten,
discussiëren zonder aandacht,
en antwoorden geven
nog voordat de ander uitgesproken was.
Iedereen wilde gehoord worden.

Bijna niemand wilde werkelijk luisteren.

"Waarom luisteren mensen zo slecht?" vroeg hij.

De meester keek naar een volle beker thee.

"Omdat een geest die volledig gevuld is
geen ruimte meer heeft om iets te ontvangen."

De leerling dacht lang na.

"Maar meester... waarom voelt echt luisteren soms zo moeilijk?"

De meester keek naar een stille vijver
waarin de lucht helder weerspiegelde.

"Omdat luisteren vraagt
dat het ego even stopt
met zichzelf centraal te zetten."

De wind streek zacht over het water.

"De meeste mensen luisteren
om te antwoorden," zei hij zacht.

Hij keek rustig naar de horizon.
"Maar de wijze mens luistert
om werkelijk te begrijpen."
De leerling werd stil.
Voor het eerst merkte hij
hoe vaak hij luisterde
zonder volledig aanwezig te zijn.
Toen sprak de meester:
"Wie niet kan luisteren,
zal blijven reageren vanuit zichzelf."
Hij wees naar de open lucht boven hen.
"Maar wie werkelijk leert luisteren,
ontdekt dat begrip vaak ontstaat
in de ruimte tussen woorden."
De stad maakte nog steeds lawaai.
Maar in het hart van de leerling
ontstond voor het eerst
een diepe stilte.
En in die stilte
begon hij werkelijk te horen.

